"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେବା କର" ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ମନରେ କେଉଁ ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି ଯାହା ପାଇଁ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି, ୱେଟ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ସି ଅର୍ଥାତ୍ ଅପେକ୍ଷା କର ଏବଂ ଦେଖ, ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର:- ବାବାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି, ସମୟ ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ ଚାଲିଛି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ତେଣୁ ଏତେ ଗୁଡିଏ ପିଲା କେଉଁଠି ଆସି ରହିବେ । କେତେ ଘର ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅପେକ୍ଷା କର ଏବଂ ଦେଖ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯେମିତି ଆସି ରହିଥିଲେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମିତି ଆସି ରହିବେ । ତୁମେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, ତୁମେ କେବଳ ପାଠ ପଢିଚାଲ ଏବଂ ମନମନାଭବ ହୋଇଯାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତୁମକୁ କର୍ମାତୀତ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଗୀତ:- ତୁହ୍ମେ ପାକେ ହମନେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆଉ କ'ଣ କହିବେ! ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି, ତତ୍ତ୍ୱମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଯାହା ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେହି । ହେ ପିଲାମାନେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଅଟ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ପତିତ ପାବନ ଅଟ । ଏହିଭଳି ଆଉ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । କୁହାଯାଉଛି - କାଉ ଯେମିତି ତାର ଛୁଆ ମଧ୍ୟ ସେମିତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ବାବା ଯେପରି ଆମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଆମେ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସାଗର ଅଟୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ନଦୀ ଅଟୁ । ସାଗରର ପିଲାଛୁଆ ତ ଥିବେ ନା । ବଡ ବଡ ନଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ବଡ ବଡ ପୁଷ୍କରିଣୀ, ବଡ ବଡ ସରୋବର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସେଗୁଡିକ ହେଲା ଜଡ, ତୁମେ ହେଲ ଚୈତନ୍ୟ । ସାଗରଠାରୁ ହିଁ ବାହାରିଛ ବା ଜନ୍ମ ନେଇଛ । କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି, କାହିଁକିନା ମୋର କନ୍ୟାମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ତ ଅଧିକ ଲେଖାପଢା କରିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଥରେ ପଚାରିଥିଲେ - ଚିନି କେଉଁଥିରୁ ତିଆରି ହେଉଛି? ଗୁଡ କେଉଁଥିରୁ ତିଆରି ହେଉଛି? ତେବେ କହିଲେ ନାଲି ଆଖୁରୁ ଗୁଡ ତିଆରି ହେଉଛି, ଧଳା ଆଖୁରୁ ଚିନି ତିଆରି ହେଉଛି । ବିଚାରି ପାଠ ତ ପଢି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ କେତେ ବଡ ବଡ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପାଣିର ସାଗରରୁ ପାଣିର ହିଁ ନଦୀ ସବୁ ବାହାରିଥା'ନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ବଢି ଚାଲିଛନ୍ତି ତେବେ ପାଣି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ନା । କେତେ ସବୁ କେନାଲ ଆଦି ତିଆରି କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉଠିବା, ବସିବା, ଚାଲିବା, ବୁଲିବା ବେଳେ ଏହି ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛୁ । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ଏହାକୁ ଆମଠାରୁ କେହି ଛଡାଇ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥାୟୀ ରହିବ । ବେହଦର ପିତା ଆସି ବେହଦର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ଚଳାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ପତିତପାବନ ଆସ । ଏଠାରେ କେହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଡାକୁ ନାହାଁନ୍ତି । ନିରାକାର ଭଗବାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କହୁଛନ୍ତି - ହେ ପତିତପାବନ, ସେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମନେ ପଡୁ ନାହାଁନ୍ତି, ପରମାତ୍ମା ମନେ ପଡୁଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ଇଏ କୌଣସି ସାଧୁ ସନ୍ଥ ନୁହଁନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ନିରାକାର ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିଥା'ନ୍ତି । ସ୍ଥାପନା ପରେ ହିଁ ବିନାଶ ହୋଇଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ କରାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା, ଏବେ ତ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର

ଆତ୍ମାମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଚକ୍ର ଆଦି ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ, ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇଗଲେ । ଏହି ସବୁ କଥା ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହୋଇଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ମନମନାଭବ । ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ସାବଧାନୀ ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହି କଥାକୁ ଭୁଲ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପଏଣ୍ଟ ସବୁ ଭୁଲି ଯାଉଛ କିନ୍ତୁ ଏହା ତ ମୁଖ୍ୟ କଥା ନା । ବାବା ହିଁ ପତିତ ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଏହି ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ । ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ୮୪ ଜନ୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୋଗ କରିଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ପୁନର୍ବାର ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଲେ ଯାଇ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଯାଇପାରିବ । ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଅଟେ, ସାକାରୀ ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଅପବିତ୍ର ପତିତ ଦୁନିଆ ଏହି କଳିଯୁଗ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନ ତ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ । ଏହା ତ ସୃଷ୍ଟିର ନାଟକ ଅଟେ, ଏଥିରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଉଛି । ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ଏହିଠାରେ ହିଁ ଘୁରୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାଯୁଗ ଏହିଠାରେ ହୋଇଥାଏ । ଏହା କୌଣସି ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ ବା ମୂଳବତନରେ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହି ନାଟକ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହୁଏ । ଏହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କୁହାଯାଏ । ତାହା ହେଲା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କର ଆକାରୀ ଦୁନିଆ । ଏହି ସାକାରୀ ସୃଷ୍ଟି କେତେ ବଡ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୃଷ୍ଟି କେତେ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ହିଁ ଥାଏ । ବାକି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅସୁର ଆଦି ଥିଲେ ଏ ସବୁ ହେଲା ମିଥ୍ୟା ।

ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶର ଗାୟନ ରହିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ସହଯୋଗ କରୁଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ । ଇଏ ହେଲେ ବେହଦର ପିତା । ଯେତେବେଳେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ମୋର ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଦୁଃଖରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଦୟା ଲାଗିବ ନା । ସିଏ ତ ହେଉଛନ୍ତି ଦୟାଶୀଳ ପିତା । ଏବେ ତ ସାରା ଦୁନିଆରେ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ଶାନ୍ତି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ହଠଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ପାଇଁ କହିଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ନିର୍ଲେପ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଓଲଟା କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଦରକାର । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଖାଦ ମିଶିଥାଏ, ଏହା ଆଉ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଇଏ ପାପାତ୍ମା ଅଟେ, ବହୁତ ପାପ କରୁଛନ୍ତି, ଇଏ ମହାତ୍ମା, ଇଏ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏମିତି କେବେ କହି ନ ଥା'ନ୍ତି ଯେ ମହାନ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ପାଇଁ କହିଥା'ନ୍ତି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କଲାବାଲା କେବଳ ଜଣେ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପତିତ ଦୁନିଆରେ କେହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାରା ଲାଗୁଛି । ଧୀରେ ଧୀରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ଏହି ଛୋଟ ଛୋଟ ମଠ ପନ୍ଥ ଆଦି ତ ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ଅଟନ୍ତି । ସେସବୁ ଥିରେ କୌଣସି ମେହନତ ଲାଗି ନ ଥାଏ । ସେମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଥାନ୍ତି, କେତେ କିସମର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବଶୀକରଣ ମନ୍ତ୍ର ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ୫ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ରାମ-ରାମ ମନ୍ତ୍ର ଜପ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ଦ୍□ାରା ତ କିଛି ଲାଭ ହେଉନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର ତେବେ ତୁମର ପାପ ନାଶ ହୋଇଯିବ, ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ । ୟାଦକୁ ହିଁ ଯୋଗ କୁହାଯାଏ । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ବହୁତ ବିଖ୍ୟାତ । ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେ ବିଶ୍□ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଭାରତର ରାଜଯୋଗ ବହୁତ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଏହାକୁ ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ । ବି.କେ. ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ରହିବେ ନା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସାଥୀରେ ହିଁ ଥିବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ - ସର୍ବୋତ୍ତମ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁଳ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ । ପୁଣି ତଳକୁ ଖସିବ । ବାଜୋଲୀ ଖେଳ ଖେଳନ୍ତି ନା । ଏବେ ତୁମେ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ ପୁଣି ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ.... ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଛୋଟିଆ କଥା, ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ । ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି, ବାବା ଆମକୁ ୮୪ ଜନ୍ମର ରହସ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ୮୪ ଲକ୍ଷ ଅଥବା ୮୪ ଜନ୍ମର ହିସାବ କିତାବ ତ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । କାହାକୁ ବି ଜଣାନାହିଁ । ୮୪

ଲକ୍ଷର ହିସାବ ତ କେହି ବତେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଉପରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କଳିଯୁଗ ଶେଷ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଆସିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜର ଅଭିନୟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହିସବୁ କଥାକୁ ମନୁଷ୍ୟ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଜାଣିପାରିବେ । ମନୁଷ୍ୟକୁ କେବେ ପରମପିତା, ଗଡଫାଦର (ଈଶ୍□ର ପିତା) ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଗଡ ଫାଦର ବା ଈଶ୍□ର ପିତା କହିବା ଦ୍□ାରା ନିରାକାର ଶିବଙ୍କ ଆଡକୁ ବୁଦ୍ଧି ଯାଇଥାଏ । ଜୀବାତ୍ମା ମାନଙ୍କର ପିତା ତ ଥିବେ ନା । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଇଥାଏ । ନିରାକାର ପିତାଙ୍କ ନାମ ଶିବ ଅଟେ । ତୁମର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ନାମ, ଆତ୍ମା । ପୁଣି ଶରୀରର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଶରୀରରେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି । ଶରୀର ବିନା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କର ତ ନିଜର ନାମ ଅଛି । ମୋର ତ କୌଣସି ଶାରୀରିକ ନାମ ନାହିଁ, ନା ମୁଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁଛି । ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି, ୟାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡି ନ ଥାଏ, ମୋର ଆସିବାର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତିଥି-ତାରିଖ ନାହିଁ । ହଁ, ମୁଁ କଳ୍ପର ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଆସିଥାଏ । ଏବେ ରାତ୍ରି ଅଟେ ନା । ଏହା ତ ପତିତମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ମୁଁ ଆସୁଛି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନ କରିବା ପାଇଁ । ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାବା କେବେଠାରୁ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି । ହଁ ବିନାଶର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଅନେକ ଥର ଧ୍ୟାନରେ ଯାଉଥିଲେ, ତାହାର କୌଣସି ତିଥି, ତାରିଖ, ବେଳା ବାହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କେଉଁ ସମୟରେ କେତେ ମିନିଟ୍‌ରେ ସବୁକିଛି ସ୍ଥିର କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତ ନିରାକାର ହିଁ ଅଟେ । ଯେପରି ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ମୋର ଜନ୍ମ କ'ଣ ସେହିପରି ହେଉଛି କି । ମୋର ଜନ୍ମ ତ ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ଅଲୌକିକ ଅଟେ । ମୁଁ ୟାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି, ପୁଣି ଚାଲିଯାଉଛି । ବୃଷଭ ଉପରେ କ'ଣ ସାରା ଦିନ କିଏ ବସି ରହିଥାଏ କି । ମୋତେ ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନେ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ହାଜିର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶୁଛନ୍ତି, ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଂ କରୁଛନ୍ତି । ଯେମିତି ମନୁଷ୍ୟ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥାନ୍ତି, ରାମ-ରାମ ବା ନମସ୍ତେ କହିଥା'ନ୍ତି । ଏହିକଥା ତ ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମିକ ପିତା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟେ । ତେଣୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟ । ଏହିଭଳି ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବେହଦର ପିତା ଆସିଛନ୍ତି, ଆମକୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଲାଗୁଛି, ବହୁତ ପିଲା ଅଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମକୁ ବାବା ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି, ରାଜତ୍□ ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ କହିବେ ନା ଆମର ରାଜ୍ୟ । ଯେପରି ଭାରତବାସୀ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଆମର ଭାରତ ଦେଶ । ରାଜା ପ୍ରଜା ଉଭୟ କହୁଛନ୍ତି ଆମର ଦେଶ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏବେ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଛ, ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାର ଅଛି, ବାବା ଆଉ କୌଣସି କଷ୍ଟକର କାମ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ଆସି ତ ରହିବାର ନାହିଁ । ଯଦି ସମସ୍ତେ ଏଠାକୁ ଚାଲି ଆସିବେ ତେବେ ଏତେଗୁଡିଏ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା କେଉଁଠି ରଖିବେ । ଏତେ ଗୁଡିଏ ପିଲା ଏକା ସମୟରେ କିପରି ଏକାଠି ହୋଇପାରିବେ । ସମସ୍ତ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରର ସନ୍ତାନମାନେ ଏକାଥରକେ କିପରି ମିଶିପାରିବେ । କେଉଁଠି ରହିବେ । ଅସୁବିଧା କଥା ନା । ଦିନକୁ ଦିନ ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି, ଏହାର ମଧ୍ୟ କିଛି ଉପାୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହିସବୁ ଆଖପାଖର ଘର ଗୁଡିକୁ ନେବାକୁ ପଡିବ । ଘର ମାଲିକଙ୍କୁ ପଚାରିବା କେତେ ଟଙ୍କା ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସମୟ ଅନୁସାରେ ତ ନେବାକୁ ପଡିବ ନା । ଟଙ୍କା ପଇସାର ତ କିଛି କଥା ନାହିଁ । ସମୟ ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇଚାଲିଛି । ବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଉଭୟ ଅବିନାଶୀ ଅଟନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ପିଲାମାନେ ଆସିବେ । ବାବା ବିଚାର କରୁଛନ୍ତି ଏତେଗୁଡିଏ ପିଲା କେଉଁଠି ଆସି ରହିବେ । ବାବା (ଶିବବାବା) କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଚିନ୍ତା କାହିଁକି କରୁଛ - ⍰େଟ ଆଣ୍ଡ ସି ଅର୍ଥାତ୍ ଅପେକ୍ଷା କର ଏବଂ ଦେଖ । ତୁମେ ପାଠପଢିଚାଲ, ମନମନାଭବ ।

ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି କଥା ମନରେ ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଏବେ ଆମକୁ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯିବାର ଅଛି । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାର ଅଛି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବୁ । ବାବା ତ ବହୁତ ସହଜ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଅତି ସହଜ କଥା, କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାର ଅଛି । ଦେଖ ବାଛୁରୀକୁ ଯେତେବେଳେ ତା'ର ମା

ମନେ ପଡେ ସେତେବେଳେ ହମ୍ବାଳିଥାଏ ନା । ସିଏ ତ ହେଲା ପଶୁ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଟି କରୁଥିଲ ନା । ଆଗକୁ ଗଲେ ବହୁତ ଚିତ୍କାର କରିବେ, ଯୋଗରେ ମଗ୍ନ ହୋଇଯିବେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ତ ଏବେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ଆସିବ । ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ ଝଗଡା କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । କେତେ ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ବୋମା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ବହୁତ ଧନ ବ୍ୟୟ ହୋଇଯାଉଛି, ଖର୍ଚ୍ଚ ତ ହେଉଛି ନା । ଏତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କେଉଁଠୁ ଆଣିବେ । ମୃତ୍ୟୁକୁ ମଧ୍ୟ ଡରୁଛନ୍ତି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବମ୍ ତିଆରି କରିବା ବନ୍ଦ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ବମ୍ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିବ । ଏବେ ଏଭଳି ବମ୍ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ବମ୍ ପଡିବା ମାତ୍ରକେ ମନୁଷ୍ୟ ମରିବେ । କୌଣସି ଜିନିଷ ପ୍ରଥମେ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ତାପରେ ଖୁବ୍ କମ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତିଆରି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ତିଆରି କରିଚାଲିଛନ୍ତି, ବମ୍ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଅଳ୍ପ ତିଆରି କରିବେ କି? ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି ପୁରୁଣା ସୃଷ୍ଟିର ବିନାଶ ହେବାର ଅଛି । ଏବେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି ।

ଗୀତା ହିଁ ତୁମ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର, ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର । ବାକି ତ ସବୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଶାସ୍ତ୍ର । ସେଗୁଡିକର କିଛି ଗାୟନ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ହେଲା ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର କାମ ହେଲା କଥା ବା ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣର କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବା । ତୁମେ କହିପାରିବ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ଆମକୁ ଜେଜେବାପାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଡ୍ରାମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ କୌଣସି କଥାର ଚିନ୍ତା କରିବାର ନାହିଁ । ପାଠପଢାକୁ ଜାରି ରଖିବାକୁ ହେବ । ମନମନାଭବ ସ୍ଥିତିରେ ରହି କର୍ମାତୀତ ହେବାର ଚିନ୍ତା ରଖିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପରସ୍ପର ଭାଇ ଭାଇ ଅଟୁ । ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ତେଣୁ ଏହି ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଅନ୍ତର ସ୍□ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ରହି ନିଜର ବା ବାବାଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହୀ ଭବ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜର ଆନ୍ତରିକ ଆତ୍ମିକ ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହି ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ କେବେ ବି କୌଣସି କଥାରେ ଲିପ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଡିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ପୁରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ପଦାର୍ଥ ଯାହାକି ଅଳ୍ପକାଳର ଏବଂ କେବଳ ଦେଖାଇ ହେବା ଭଳି ଅଟେ । ତା'ଠାରୁ ଧୋକା ଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଅନ୍ତର ସ୍□ରୂପର ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ନିଜର ଶକ୍ତିସ୍□ରୂପ ଯାହାକି ଗୁପ୍ତ ଅଟେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଏହି ସ୍□ରୂପ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାବାଲା ହିଁ ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହୀ ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ନିଜର ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାରର ସ୍□ାଭିମାନରେ ରହିବ ତେବେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜର ସ୍□ଭାବକୁ ସରଳ କର ଏବଂ ସହନଶୀଳ ହୁଅ ।

ସ୍□ଚ୍ଛତା ମଧ୍ୟ ସରଳତାର ଲକ୍ଷଣ ଅଟେ । ସରଳତା ଯେତିକି ଥିବ ସ୍□ଚ୍ଛତା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ରହିଥିବ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନେ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ସତ୍ୟତା ଏବଂ ସ୍□ଚ୍ଛତା ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ସ୍□ଭାବକୁ ସରଳ କରିଦେବ । ସରଳ ସ୍□ଭାବଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ବହୁରୂପୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । ଏହିଭଳି ସରଳ ସ୍□ଭାବୀ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିଥାଏ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ ।